

[Henry Christensen.]

opsparing, er der et langt spring, for det er ikke det faktiske forhold. Jeg har været med til at råde mange, mange mennesker til at benytte disse kapitalbindingsregler, fordi de havde præsteret en øget opsparing. Jeg kender ingen mennesker, der benytter disse kapitalbindingsregler ved at gå hen og låne pengene til det. Jeg bestrider selvfølgelig ikke, at der findes den slags eksempler; men det er overhovedet ikke det typiske, og det er helt misforstået at føre sin argumentation på disse atypiske tilfælde. Jeg kunne forstå det, hvis finansministeren var kommet og havde sagt: der er nogle ting, vi gerne vil se, om vi kan prøve at få ryddet ud. Men derfra og så til at sige, at så skal vi også vælte alt det, som er af betydning for den faktiske opsparing i samfundet, som har betydning for i titusindvis af mennesker — som vi har set af opgørelserne, — er der et langt, langt spring, og det synes jeg ikke finansministeren kan være med til. Jeg kan heller ikke forstå, at finansministeren vil argumentere på den måde, han gør. At hævde, at det vil fremme opsparingen mere, hvis vi rydder op i fradragsjunglen, end hvis vi opretholder eller udformer regler, der direkte er et incitament for opsparingen, det er ikke en argumentation, som det er helt rimeligt af finansministeren at komme med.

Endelig skal jeg så til diskussionen om lovgivning med tilbagevirkende kraft sige: jeg har, og venstre har den helt klare opfattelse, at man ikke bør gennemføre en lovgivning her, der rent faktisk over for mange mennesker kan få tilbagevirkende kraft på den måde, som det er anført. Det synes jeg heller ikke der er noget som helst behov for. Jeg understreger også den virkning, det vil få i henseende til, som hr. Haunstrup Clemmensen nævnte, livsforsikringer, der er tegnet og betalt på nuværende tidspunkt.

Endelig vil jeg til diskussionen om den 15. marts sige, at mit parti jo ikke deltog i de intime rådslagninger; men jeg har i hvert fald ingen erindring om, at der har været truffet en sådan aftale som den, finansministeren nævner. Jeg vil gerne sige som min opfattelse af, hvad jeg har hørt, at de socialistiske partier var ved deres skatteforlig blevet enige om, at man skulle afskaffe kapitalbindingsordningen; men jeg havde aldrig forestillet mig, at man var

blevet enig om, at den skulle afskaffes med virkning fra 1. februar i år. Jeg tror ikke, nogen kunne have forestillet sig, at det var meningen, at man ville gennemføre det med virkning for den opsparing, der præsteres fra 1. februar i år. Jeg kunne forstå, hvis man ville gennemføre det med virkning efter 1. februar næste år, men jeg har aldrig forestillet mig, man ville gøre det, som man her gør.

Jeg skal endelig sige til finansministeren, at vi vil i udvalget ganske klart arbejde for at få ændret reglerne i overensstemmelse med det, vi har sagt her, og jeg forstår, at bortset fra de to socialistiske partier er der vist almindelig forståelse og sympati herfor i det høje ting, altså i omtrent den ene halvdel af folketinget. Jeg spørger: gør det ikke indtryk på finansministeren? Og må jeg spørge finansministeren direkte: har han bundet sig så stærkt til en aftale med hr. Aksel Larsen, at han er ude af stand til at forhandle med den øvrige halvdel af folketinget, når vi fremsætter vore konkrete forslag, eller er der en redelig forhandlingsmulighed i det kommende udvalgsarbejde?

Haunstrup Clemmensen: Må jeg først gøre en enkelt bemærkning vedrørende spørgsmålet om lovens ikrafttræden. Jeg forstod på hr. Aksel Larsen, at man mente, at det var naturligt, at dette blev gennemført nu, for siden februar-marts havde alle vidst, at det ville komme. Det er muligt, at alle i socialistisk folkeparti vidste, at man på daværende tidspunkt ville lave et tokantet socialistisk forlig og intet andet; men det kan vel ikke være undgået hr. Aksel Larsens opmærksomhed, at man endnu i februar forhandlede i hvert fald officielt om et forlig med flere deltagere. Hr. Aksel Larsen er en så kyndig politisk iagttager, at han udmærket ved, at der ikke havde været mulighed for f. eks. et firkantet forlig, hvis disse opsparingsordninger skulle være ophevet, så der må formentlig være noget, hr. Aksel Larsen ved denne lejlighed for en gangs skyld må have glemt.

I den forbindelse vil jeg gerne gøre en bemærkning om finansministerens udtalelse om, at der skulle have været enighed i skatteudvalget om, at konsekvenser af skattereformen — det er altså det socialistiske skatteforlig, man giver denne smukke